



The Holy See

**DISCORSO DI SUA SANTITÀ BENEDETTO XVI
AI VESCOVI DELLA CONFERENZA EPISCOPALE DELLA SLOVENIA
IN VISITA "AD LIMINA APOSTOLORUM"**

Giovedì, 24 gennaio 2008

Spoštovani bratje v škofovski službi!

Proti koncu vašega obiska *Ad Limina Apostolorum* vas sprejemam z velikim veseljem, dragi pastirji Cerkve na Slovenskem. Pozdravljam vas s posebno naklonjenostjo in se zahvaljujem msgr. Alojziju Uranu, ljubljanskemu nadškofu in metropolitu ter predsedniku vaše škofovske konference, za prijazne besede, ki mi jih je pravkar izrekel.

Od zadnjega obiska *Ad Limina* aprila l. 2001 je vaša dežela doživela pomembne spremembe na področju državnih ustanov. 1. maja 2004 je Slovenija vstopila v Evropsko skupnost; ob tej priložnosti ste škofje naslovili na vse vernike pastirsko pismo. Nato je 1. januarja l. 2007 vaša država prevzela enotno evropsko valuto in nato koncem istega leta vstopila v območje Schengenskega sporazuma o prostem prehodu mejã. Mandat za predsedovanje Evropski skupnosti, ki je v tem polletju zaupan Sloveniji, je kot nekakšna krona temu razvoju.

Čeprav navedeni pomembni dogodki niso cerkvenega značaja, niso zaradi tega za Cerkev nič manj zanimivi, saj zadevajo življenje ljudi in še zlasti področje vrednot evropske celine, kot to po pravici poudarja prej omenjeno pastirsko pismo z dne 23. aprila 2004. To pastirsko pismo se danes lahko zdi kar preveč optimistično. Kajpak je bil njegov namen poudariti pozitivne vidike, ne da bi pri tem zanemarili težave in nevarnosti. Gledano s časovne razdalje skoraj štirih let od vstopa Slovenije v Evropsko skupnost bi rekel, da je to, kar ste v njem zapisali, ohranilo polno veljavo: če hoče Evropa ostati in čedalje bolj postajati območje miru in ohraniti spoštovanje človekovega dostojanstva kot eno temeljnih vrednot, ne more zanikati osnovne komponente tega temelja, ki je - v duhovnem in etičnem smislu - krščanska. Humanizmi niso vsi enaki in z moralnega stališča nimajo enake veljave. Pri tem ne govorim o religioznih vidikih, temveč se

omejujem zgolj na etično-socialne vidike. Iz različnih nazorov o človeku izhajajo različne posledice za sobivanje v dani družbi. Če bi na primer v skladu z danes dokaj razširjeno tendenco razumeli človeka predvsem individualistično, kako naj bi potem upravičili napore za izgradnjo pravične in solidarne družbe? S tem v zvezi bi rad povzel izraz iz vašega že prej navedenega pisma:

»Krščanstvo je vera upanja: upanja v življenje, v neminljivo srečo, v uresničeno bratstvo vseh ljudi.« To drži za sleherni celino in tudi za Evropo, kjer ima veliko intelektualcev še vedno težave s sprejetjem dejstva, da »razum in vera potrebujeta drug drugega, da bi izpolnila svoje pravo bistvo in svoje poslanstvo« (okrožnica *Spe salvi*, 23).

V tem vidimo temeljni izziv, s katerim se mora danes soočiti Cerkev na Slovenskem.

Sekularizacija zahodnega kova, ki je drugačna in najbrž zahrbtnjša od one marksistične, kaže znake, ki nas ne morejo pustiti brezbriznih. Tukaj lahko pomislimo na primer na nenasitno hlastanje za materialnimi dobrinami, na upadanje rodnosti, pa tudi na upadanje verske prakse z vidnim upadom duhovniških in redovniških poklicev. Cerkev na Slovenskem si že dlje časa prizadeva odgovarjati na izzive sekularizacije na večih nivojih in v večih smereh. Naj spomnim najprej na Plenarni zbor Cerkve na Slovenskem v letih 1999 in 2000, katerega geslo je odzvanjalo Mojzesove besede izraelskemu ljudstvu pred vstopom v obljubljeni deželo: »Izberi življenje« (5 Mz 30,19). Sleherni generacija je pozvana, da obnovi izbiro med »življenjem in srečo, smrtjo in nesrečo« (prim. 5 Mz 30,15). In mi, pastirji, imamo dolžnost pokazati kristjanom pot življenja, da bi bili potem oni sol in luč v družbi. Zato spodbujam Cerkev na Slovenskem, naj odgovarja na materialistično in egoistično kulturo z doslednim prizadevanjem za evangelizacijo, ki naj se začne v župnijah. Prav iz župnij – bolj kot iz drugih struktur – lahko in morajo prihajati pobude in konkretna dejanja krščanskega pričevanja. K temu prepotrebni pastoralnemu prizadevanju pripomore tudi preureditev, ki sem jo l. 2006 odredil z ustanovitvijo treh novih škofij in s povišanjem Maribora v sedež cerkvene pokrajine. To sem storil z namenom, da bi bili škofje bližje svojim duhovnikom in vernikom ter da bi jih bolj učinkovito spremljali pri njihovi rasti v veri in pri njihovem apostolatu.

Dragi in spoštovani bratje, spomladi l. 2009 načrtujete Slovenski evharistični kongres. Povabili ste me, naj ob tej priložnosti obiščem vašo deželo. Ko se vam zahvaljujem za prijazno povabilo in izročam Gospodu ta načrt, vas moram že zdaj pohvaliti za zamisel, da bi vse občestvo zbrali ob evharistični skrivnosti, ki je »vir in vrhunec življenja in poslanstva Cerkve« (*Lumen Gentium*, 11). Moj častitljivi predhodnik Janez Pavel II. je svoje papeževanje sklenil s spodbudo, naj usmerimo svoja srca k Evharistiji. Na to njegovo vabilo sem odgovoril in po zasedanju Škofovske sinode o Evharistiji oktobra 2005 napisal apostolsko spodbudo *Sacramentum Caritatis*. Na razpolago imate veliko bogastvo naukov, iz katerih lahko zajemate v pripravi vašega kongresa. Le-ta bo - o tem sem prepričan - cerkveni dogodek, ki bo vašim občestvom dal dobro priložnost za vrnitev k sklepom Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem in za njihovo nadaljnje uresničevanje.

Evharistija in Božja beseda - slednji bo posvečeno naslednje redno zasedanje Škofovske sinode - sta pravi zaklad Cerkve. Sleherni občestvo, zvesto Jezusovemu nauku, mora uporabljati

zemeljske dobrine preprosto v službi evangelija in v skladu z njegovimi zahtevami. V Novi zavezi je glede tega veliko naukov in poučnih primerov, tako da pastirji v vseh časih lahko pravilno urejajo občutljivo vprašanje časnih dobrin in njihove ustrezne uporabe. V sleherni dobi je pričevanje Cerkev o evangeljskem uboštvu eden izmed bistvenih elementov evangelizacije, kakor je to bilo v Kristusovem življenju. Zato je potrebno, da si vsi - pastirji in verniki - prizadevajo za osebno in skupno spreobrnjenje, tako da bo čedalje večja zvestoba Evangeliju pri upravljanju z dobrinami Cerkev vsem nudila pričevanje o krščanskem ljudstvu, ki si prizadeva živeti skladno s Kristusovim naukom.

Spoštovani in dragi bratje, zahvaljujem se Gospodu, ki je v teh dneh dal, da ste poživili vezi edinosti med seboj ter med vašimi Cerkvami in Petrovim sedežem. Naj vas varujejo in vas podpirajo blaženi Anton Martin Slomšek in drugi svetniki, ki jih posebej častite v vaših občestvih. Naj nad vašim služenjem vedno bedi Marija, Mati Cerkev, in naj vam izprosi obilje milosti. Sam vam zagotavljam molitveni spomin in vam iz srca podeljujem apostolski blagoslov, ki ga ponesite tudi vsem vernikom, zaupanim vaši pastirski skrbi.

Vatikan, 24. januarja 2008

© Copyright 2008 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana